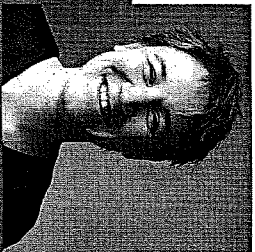

Fysische diagnostiek 'Dit boek is nu de norm geworden'

Meestal laten wij in deze nieuwsbrief een auteur aan het woord, wat is het bijzondere aan het boek, wat is het belang voor docenten? Ditmaal hebben wij ervoor gekozen een gebuilde te interviewen, drs. Femke Jongen-Hermus, teamcoördinator medisch-technische vaardigheden UMCU. Wij vroegen haar wat zij van het boek *Fysische diagnostiek* vindt, hoe het gebruikt wordt, en – niet in de laatste plaats – wat studenten geneeskunde van dat boek vinden. Haar mening is duidelijk: 'Dit boek is nu de norm geworden'. **TEKST: HAN KOOLHOF**

Femke Jongen-Hermus studeerde in Maastricht geneeskunde, waarna zij een jaar als arts-assistent, interne geneeskunde in Breda heeft gevolgd. Na een postdoctorale opleiding tropische geneeskunde in Antwerpen verbleef ze twee jaar in Tanzania. Zij gaf daar les in interne geneeskunde en infectieziekten en legde er de basis voor het praktisch vaardigheidsonderwijs. Tegenwoordig werkt zij twee jaar bij Nedeland werkte zij twee jaar bij Sca Kids (Kieftland) maar heeft sinds maart 2009 in zijn werkzaam als docent en teamcoördinator medisch-technische vaardigheden aan het Universitair Medisch Centrum Utrecht bij de afdeling klinische vaardigheidsonderwijs (KVO).

Drie pijlers
Femke Jongen geeft niet alleen les, ze houdt zich ook bezig met ontwikkeling van het onderwijs, het verbeteren van de gebruikte lesmaterialen en het formuleren van een beleidsvisie. 'Wat willen we maar toe in het vaardigheidsonderwijs? Het boek *Fysische diagnostiek* kwam voor ons precies op het goede moment. We konden het direct gebruiken bij de revisie van ons vaardigheidsonderwijs', zegt Femke Jongen. 'We hadden juist besloten te streven naar meer uniformiteit in het onderwijs door met uitgeverders checklists te gaan werken, daar paste het boek dus perfect bij.'

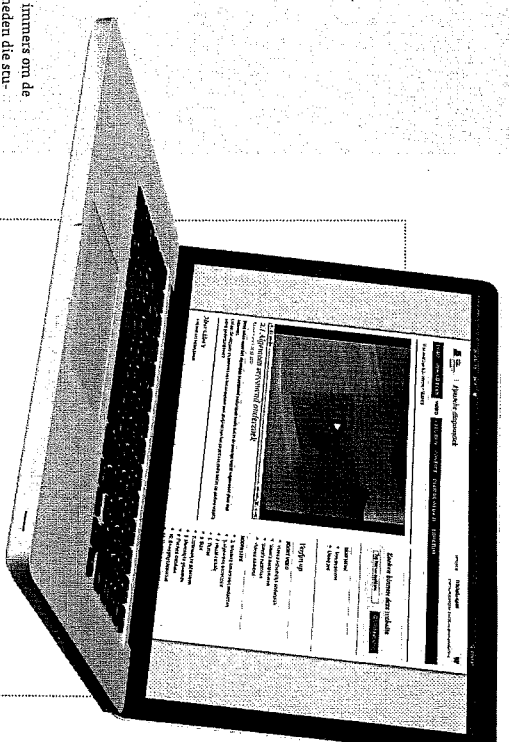
Er is in het boek sprake van één heldere lijn: hoe je het onderzoek moet doen, wat de klinische betekenis ervan is, en welke wetenschappelijke waarde die heeft. De studenten kunnen op die drie pijlers bouwen. Ze weten nu precies wat er van hen verwacht wordt. Dat geldt ook voor de docenten en de student-assistenten die bij ons lesgeven: de lijn is helder, en dat werkt heel prettig. Studenten horen niet meer van zes verschillende artsen hoe zij op zes verschillende manieren onderzoek moeten doen; aan die verwarring is met het boek *Fysische diagnostiek* een einde gekomen.'

Uniformiteit
Uit en dan niet méér wegen die maat Rome leidert? Jawel, maar voor studenten is uniformiteit heel belangrijk, zeker de eerste jaren als je je vaardigheden zelf moet aanleren. Maar dit boek weten ze precies waar ze aan toe zijn. Verschillende OMC's hebben aan het boek meegewerkt, waaronder

collega's van het UMC Utrecht, die consensus is heel belangrijk. Dit boek is nu de norm geworden. Was daar snel unaniem overstemming over, of heeft dat nog tot veel discussie geleid? Vragen wij aan Femke Jongen, 'Iedereen was direct overtuigd van het belang van uniformiteit. In Utrecht hebben we te maken gehad met wisselingen van docenten, er was een wervingswonder, iedereen komt dan weer met zijn eigen frisse ideeën, wat overigens heel goed is. Dit boek heeft ons uitstekend geholpen om sneding te geven aan de richting die we op wilden gaan.'

**'Studenten
weten nu precies
wat er van hen
verwacht wordt'**

Heidere leidraad
Ook over de aanleiding van fysische diagnostiek op het aanvullende onderwijs is Femke Jongen goed te spreken. 'De opzet van het boek – één digitaal – sluit heel goed aan op het onderwijs. Het illustratiemateriaal is fraai en daardoor aantrekkelijk voor studenten. Er is ruimte gecreëerd om de onderwerpen uitgebreid te bespreken, het is heel makkelijk te gebruiken op een zeer gedetailleerde manier behandeld. Dat is

Kwaliteitsverbetering door e-learning

Op dit moment is de afdeling KVO in samenwerking met het expertisecentrum van het UMC Utrecht bezig met het ontwikkelen van een pilot over e-learning. 'Het doel hiervan is dat studenten beter voorbereid aan de lessen beginnen, dus dat het ingangsniveau van de studenten vóór de les hoger is. Dat doen we in Utrecht bijvoorbeeld met een inleidend college, complementair daaraan zou een e-learning-module kunnen zijn. Die zou dan in lijn moeten zijn met dit boek. Studenten kunnen zich tijdens de les dan concentreren op de vaardigheden zelf, want van de theorie hebben ze al kennis gewonnen. Dat betekent dat student-assistenten, die onder supervisie van een KVO-docent en een docent uit het desbetreffende klinische veld, lesgeven aan eerste- en tweedejaars studenten, zich tijdens de les meer kunnen focussen op de vaardigheden, de studenten hebben dan ook meer tijd om te oefenen onder supervisie. Dat zou tot kwaliteitsverbetering moeten leiden. Hierover hebben wij ook contact met uitgeverij Bohn Stafleu van Lognum.'

Vragen over ons aanbod voor het medisch onderwijs: tel. (0310) 638 38 00 of docentenservice@hni.nl